

JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU
(sediul Buiucani)

Republica Moldova, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 200

Email: jbu@justice.md; Tel.: / +373 22/ 204 904

www.instante.justice.md

21 aprilie 2026

Dosar nr. 4-2414/2025

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 28

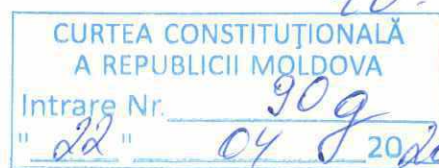
Prin prezenta, Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), Vă expediază în adresa dumneavoastră sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de către administratorul SRL „Ital-Gusto Group”, Igor Lupoi învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin.(6) Cod Contravențional al Republicii Moldova.

Anexă: Cererea și sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate; extras din procesul verbal al ședinței de judecată și Încheierea din 16.04.2026

Materialele cauzei contravenționale nr. 4-2414/2025 pe _____ file

Lilia Lupașco,
Judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău
(sediul Buiucani)

Executor : Cernei Ariana

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

A.2. Persoană juridică

1. S.R.L. „ITAL-GUSTO GRUP”, cu sediul în mun. Chișinău, str. M.Sadoveanu 42/1

2. IDNO 1012600027355

3. Administrator Igor Lupoi

5. Reprezentant : administrator Igor Lupoi

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

Autorul excepției de neconstituționalitate, S.R.L. „ITAL-GUSTO GRUP”, are calitatea de contravenient în cauza contravențională aflată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, dosar nr. 4-25138272-12-4-29092025, în care i se impută săvârșirea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (6) Cod contravențional al Republicii Moldova.

Procesul contravențional a fost pornit în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. PV-ISM-2025-011 din 26 septembrie 2025, întocmit de inspectorul de muncă Cristian Stoduşnii din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii. În conținutul acestui proces-verbal agentul constatator a reținut că societatea ar fi refuzat sau nu ar fi îndeplinit, în termenul stabilit, măsurile dispuse anterior prin procesul-verbal de control nr. PV-ISM-2025-01980 din 22 iulie 2025.

Potrivit actelor de control menționate, în urma unui control inopinat desfășurat la data de 21 iulie 2025, autoritatea de control a constatat preținse încălcări ale legislației muncii și a dispus, prin prescripție, remedierea acestora într-un anumit termen, cu informarea în scris a Inspecției teritoriale de muncă Chișinău. În esență, prescripția se referea la pretinsa neîncheiere a contractului individual de muncă în formă scrisă cu o persoană fizică și la pretinsa nerespectare a termenelor de efectuare a achitărilor la încetarea raporturilor de muncă.

Ulterior, agentul constatator a apreciat că societatea nu ar fi executat prescripția emisă și a calificat această situație drept contravenție în sensul art. 349 alin. (6) Cod contravențional, normă care sancționează refuzul persoanei supuse controlului de a îndeplini prescripțiile sau măsurile restrictive dispuse în cadrul controlului de stat al activității de întreprinzător.

În cadrul procesului contravențional, autorul excepției a contestat atât legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, cât și temeinicia învinuirii formulate, invocând nereguli procedurale esențiale privind citarea persoanei juridice, întocmirea procesului-verbal în lipsa unei citări legale, lipsa consemnării corecte a circumstanțelor faptei și lipsa probelor obiective care să confirme existența contravenției imputate.

În același timp, pe parcursul examinării cauzei, a devenit evident că aplicarea sancțiunii contravenționale se întemeiază exclusiv pe interpretarea și aplicarea art. 349 alin. (6) Cod contravențional, text normativ care constituie baza juridică a procesului contravențional și a eventualei sancțiuni aplicabile societății.

În aceste condiții, constituționalitatea acestei norme este determinantă pentru soluționarea cauzei pendinte. Dacă norma contestată nu întrunește exigențele constituționale privind claritatea, previzibilitatea și securitatea juridică, atunci însăși temelia juridică a învinuirii contravenționale este afectată.

Prin urmare, soluționarea cauzei contravenționale presupune în mod direct aplicarea art. 349 alin. (6) Cod contravențional, ceea ce justifică ridicarea excepției de neconstituționalitate, întrucât norma contestată influențează în mod decisiv existența sau inexistența răspunderii contravenționale a autorului excepției.

C. Obiectul sesizării

Prezenta sesizare are ca obiect controlul constituționalității, pe cale de excepție, a prevederilor art. 349 alin. (6) din Codul contravențional al Republicii Moldova. Norma contestată are următorul conținut:

„Refuzul persoanei supuse controlului de a îndeplini, în termenele stabilite, prescripțiile sau măsurile restrictive dispuse repetat și necontestate conform legislației cu privire la controlul de stat al activității de întreprinzător se sancționează cu amendă de la 75 la 100 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 150 la 250 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.”

Dispoziția contestată reprezintă temeiul juridic al învinuirii contravenționale formulate împotriva autorului excepției și constituie norma materială pe baza căreia agentul constator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. PV-ISM-2025-011 din 26 septembrie 2025. Prin urmare, aplicarea acestei norme este direct relevantă pentru soluționarea cauzei contravenționale pendinte.

Norma contestată reglementează o contravenție care ar consta în refuzul persoanei supuse controlului de a executa prescripțiile sau măsurile restrictive dispuse în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător. Totuși, formularea textului legal ridică serioase probleme de claritate, precizie și previzibilitate, deoarece utilizează sintagme care nu permit determinarea exactă a elementelor constitutive ale contravenției.

Textul normativ nu definește în mod clar noțiunea de „refuz”, nu distinge între refuzul explicit și simpla neexecutare în termen a unei prescripții și nu stabilește criteriile obiective prin care să se poată delimita conduita sancționabilă de situațiile în care executarea prescripției este imposibilă, contestată sau realizată parțial.

În același timp, sintagma „prescripțiile sau măsurile restrictive dispuse repetat” este formulată într-o manieră ambiguă. Din text nu rezultă dacă termenul „repetat” se referă la actele emise de autoritatea de control, la conduita persoanei supuse controlului sau la o eventuală reiterare a obligației de executare. Această ambiguitate face imposibilă stabilirea exactă a momentului în care conduita persoanei devine contravențională.

De asemenea, norma face referire la prescripții „necontestate”, fără a preciza dacă simpla posibilitate teoretică de contestare este suficientă pentru a exclude aplicarea sancțiunii sau dacă lipsa contestării trebuie să fie constatată în mod formal și definitiv în cadrul unei proceduri administrative sau judiciare.

Prin urmare, norma contestată creează o incertitudine juridică reală în privința elementelor constitutive ale contravenției, a momentului consumării acesteia și a condițiilor în care persoana supusă controlului poate fi sancționată.

În cauza pendinte, această incertitudine normativă se reflectă direct asupra situației autorului excepției, întrucât procesul-verbal contravențional se întemeiază pe interpretarea agentului constator potrivit căreia simpla neexecutare a unei prescripții ar echivala cu „refuzul” prevăzut de art. 349 alin. (6) Cod contravențional.

Prin urmare, constituționalitatea normei contestate este determinantă pentru soluționarea cauzei, deoarece stabilirea vinovăției contravenționale a autorului excepției depinde în mod direct de validitatea constituțională a textului legal aplicat.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

Norma contestată este incidentă sub aspectul mai multor drepturi și principii constituționale fundamentale, întrucât aceasta instituie o răspundere contravențională ce poate fi aplicată persoanelor juridice și persoanelor cu funcții de răspundere în cadrul activității de întreprinzător. Prin natura sa, această normă produce efecte juridice directe asupra patrimoniului și asupra libertății de exercitare a activității economice, fiind în același timp o normă represivă care atrage aplicarea unei sancțiuni contravenționale.

În primul rând, este incident art. 23 din Constituția Republicii Moldova, care consacră dreptul fiecărei persoane de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. Acest drept constituțional presupune ca normele juridice să fie formulate cu suficientă claritate, precizie și previzibilitate, astfel încât destinatarii lor să poată înțelege conduita impusă de lege și consecințele juridice ale nerespectării acesteia. În special în materia răspunderii contravenționale sau penale, exigența calității legii capătă o importanță sporită, deoarece norma sancționatorie trebuie să permită destinatarului să prevadă, într-o măsură rezonabilă, când comportamentul său devine ilicit și atrage răspunderea juridică.

În al doilea rând, este incident art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră principiul statului de drept. Din acest principiu derivă cerințele securității juridice și ale calității legii, potrivit cărora normele juridice trebuie să fie clare, accesibile și previzibile, iar autoritățile publice trebuie să acționeze în limitele unei legi suficient de determinate. O normă contravențională ambiguă, susceptibilă de interpretări divergente și de aplicări fluctuante, afectează securitatea juridică și creează premisele exercitării arbitrare a puterii de sancționare de către autoritățile de control.

Norma contestată are incidență și asupra dreptului de acces liber la justiție și asupra dreptului la apărare, garantate de art. 20 și art. 26 din Constituție. În situația în care textul de incriminare contravențională nu definește clar conduita interzisă, persoana sancționată nu poate cunoaște cu exactitate obiectul acuzației formulate împotriva sa și, în consecință, nu își poate organiza în mod efectiv apărarea. În lipsa unor repere normative clare, nici instanța de judecată nu dispune de un standard juridic precis în baza căruia să verifice legalitatea și temeinicia acuzației contravenționale.

De asemenea, prevederile contestate interferă cu dreptul de proprietate garantat de art. 46 din Constituție. Sancțiunea prevăzută de art. 349 alin. (6) Cod contravențional constă într-o amendă contravențională aplicată persoanei juridice, ceea ce reprezintă o ingerință directă în patrimoniul acesteia. Orice ingerință de acest tip trebuie să fie fundamentată pe o normă juridică de calitate, clară și previzibilă, astfel încât subiectul de drept să poată anticipa riscul sancțiunii și să își adapteze conduita în consecință.

Totodată, devin incidente prevederile art. 54 din Constituție, care stabilesc condițiile în care poate fi restrâns exercițiul drepturilor și libertăților fundamentale. Orice restrângere a drepturilor trebuie să fie prevăzută de lege într-un sens calitativ, să urmărească un scop legitim și să fie proporțională cu scopul urmărit. O normă sancționatorie formulată într-o manieră confuză sau ambiguă nu satisface cerința de a constitui o „lege” în sens constituțional, deoarece nu oferă destinatarilor un standard normativ clar și previzibil.

În același timp, norma contestată este aplicabilă în domeniul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, ceea ce atrage incidența garanțiilor constituționale privind libertatea activității economice și protecția proprietății. O normă contravențională neclară, aplicabilă în acest domeniu,

poate conduce la sancționarea patrimonială a întreprinderilor în condiții insuficient determinate de lege, afectând astfel securitatea raporturilor juridice în mediul economic.

În consecință, prevederile art. 349 alin. (6) Cod contravențional sunt incidente sub aspectul drepturilor și principiilor constituționale referitoare la statul de drept, securitatea juridică, dreptul de a cunoaște legea, dreptul la apărare, accesul la justiție, protecția proprietății și proporționalitatea restrângerii drepturilor fundamentale.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

Prevederile art. 349 alin. (6) Cod contravențional nu întrunesc cerințele constituționale privind calitatea legii și previzibilitatea normelor sancționatorii, întrucât textul normativ este formulat într-o manieră ambiguă și imprecisă, lăsând un spațiu excesiv de apreciere autorităților de control în determinarea conduitei sancționabile.

În primul rând, norma utilizează sintagma „refuzul persoanei supuse controlului de a îndeplini, în termenele stabilite, prescripțiile sau măsurile restrictive”, fără a defini conținutul juridic al noțiunii de „refuz”. În dreptul contravențional, refuzul presupune, în mod obișnuit, o manifestare explicită de voință prin care persoana declară că nu va executa o obligație. În schimb, textul legal contestat asimilează refuzul cu simpla neexecutare în termen a unei prescripții sau a unei măsuri dispuse de autoritatea de control. Norma nu distinge între situațiile în care persoana supusă controlului refuză în mod expres executarea unei obligații și cele în care executarea nu este realizată în termen din alte motive obiective, cum ar fi existența unor neclarități privind conținutul prescripției, dificultăți tehnice de executare sau contestarea legalității actului emis de autoritatea de control. Această confuzie conceptuală face imposibilă delimitarea clară a conduitei contravenționale și permite sancționarea unor situații care nu reprezintă, în realitate, un refuz propriu-zis.

În al doilea rând, norma face referire la „prescripțiile sau măsurile restrictive dispuse repetat”, fără a preciza sensul exact al termenului „repetat”. Din formularea textului nu rezultă dacă această calificare se referă la conduita persoanei supuse controlului sau la actele emise de autoritatea de control. Nu este clar dacă legea are în vedere existența mai multor prescripții distincte, reiterarea aceleiași prescripții sau repetarea conduitei de neexecutare. În lipsa unei delimitări normative clare, agentul constatatator poate interpreta în mod arbitrar dacă o anumită situație întrunește sau nu caracterul „repetat” cerut de lege, ceea ce afectează grav previzibilitatea normei.

În al treilea rând, textul legal introduce condiția ca prescripțiile sau măsurile restrictive să fie „necontestate”, fără a stabili în mod expres dacă este suficientă simpla necontestare formală a prescripției sau dacă este necesară existența unei decizii definitive privind legalitatea acesteia. Norma nu indică momentul de la care se apreciază caracterul necontestat al prescripției și nici efectele unei eventuale contestări ulterioare. Această formulare ambiguă creează incertitudine juridică și poate conduce la sancționarea persoanei supuse controlului chiar și în situații în care legalitatea prescripției nu a fost examinată în mod efectiv de o autoritate competentă.

În lipsa unor definiții legale clare privind elementele constitutive ale contravenției, autoritățile de control dobândesc o marjă excesivă de apreciere în calificarea conduitei persoanei supuse controlului. Această situație contravine principiului securității juridice și permite aplicarea neuniformă a normei, în funcție de interpretarea agentului constatatator sau de practica administrativă a autorității de control.

Din perspectiva art. 23 din Constituție, norma contestată nu oferă destinatarilor săi posibilitatea de a cunoaște cu suficientă precizie care este conduita interzisă și în ce condiții neexecutarea unei prescripții devine contravenție. Destinatarii normei, în special persoanele juridice supuse controlului de stat asupra activității de întreprinzător, nu pot anticipa în mod rezonabil momentul în care comportamentul lor devine sancționabil contravențional.

Totodată, această lipsă de previzibilitate afectează dreptul la apărare garantat de art. 26 din Constituție. O persoană sancționată în baza unei norme ambigue nu poate identifica cu exactitate elementele acuzației formulate împotriva sa și nu poate formula o apărare eficientă, întrucât nu

este clar dacă trebuie să combată existența unui refuz, existența unei neexecutări, caracterul repetat al prescripțiilor sau caracterul necontestat al acestora.

De asemenea, caracterul neclar al normei contestate afectează accesul efectiv la justiție, întrucât instanța de judecată este pusă în situația de a suplini lacunele textului legal prin interpretări extensiv-discreționare. În loc ca legea să stabilească în mod clar conduita contravențională, sarcina delimitării acesteia este transferată instanței, ceea ce creează riscul unor soluții divergente în practică.

Aplicarea unei sancțiuni contravenționale în temeiul unei norme imprecise constituie, în același timp, o ingerință nejustificată în dreptul de proprietate al persoanei juridice sancționate. Amenda contravențională prevăzută de art. 349 alin. (6) Cod contravențional reprezintă o sancțiune patrimonială care afectează direct patrimoniul societății comerciale. Or, o asemenea ingerință este constituțional admisibilă doar dacă se întemeiază pe o normă legală clară, previzibilă și proporțională.

Prin urmare, formularea actuală a art. 349 alin. (6) Cod contravențional nu respectă standardele constituționale privind calitatea legii și creează premisele exercitării arbitrare a puterii de sancționare de către autoritățile de control. Norma contestată permite interpretări divergente ale elementelor constitutive ale contravenției și nu oferă destinatarilor săi posibilitatea de a anticipa consecințele juridice ale conduitei lor.

În consecință, prevederile art. 349 alin. (6) Cod contravențional sunt incompatibile cu art. 1 alin. (3), art. 23, art. 20, art. 26, art. 46 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova, întrucât nu întrunesc exigențele de claritate, previzibilitate și securitate juridică impuse de principiul statului de drept.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

Nu sunt

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul: mun. Chișinău

Data: 10 martie 2026

Cu distinsă considerație

Digitally signed by Lupoi Igor
Date: 2026.03.10 12:23:24 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

IGOR LUPOI

Administrator SRL „ITAL-GUSTO GRUP”

ÎNCHEIERE

16 aprilie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău(sediul Buiucani)

În componență:

Președintele ședinței, judecător

Lilia Lupașco

Grefier

Ariana Cernei

Cu participarea:

Avocatului petiționarei

Danu Dogotari

În lipsa:

Agentului constatator

Cristian Stoduşnîi

R/ petiționarei S.R.L. „Ital-Gusto Grup”

Igor Lupoi

examinând în cadrul ședinței de judecată publice, cauza contravențională de învinuirea a lui S.R.L. „Ital-Gusto Grup” în comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (6) Cod contravențional al RM,

A C O N S T A T A T :

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), se află în examinare cauza contravențională de învinuirea a lui S.R.L. „Ital-Gusto Grup” în comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (6) Cod contravențional al RM.

La 26.09.2025, ora 10:00, agentul constatator din cadrul Inspecției Teritoriale de Muncă Chișinău a Inspectoratului de Stat al Muncii, Cristian Stoduşnîi a întocmit în privința lui S.R.L. „Ital-Gusto Grup” procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. PV-ISM-2025-011 în baza art. 349 alin. (6) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că, în conformitate cu prevederile Legii nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii și Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat, s-a dispus efectuarea controlului inopinat, în temeiul art. 19 alin. (2¹) și (3¹) din Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat și a Notei de motivare din 21.07.2025 (1 filă), în privința S.R.L. „ITAL-GUSTO GRUP”, IDNO: 1012600027355, conform Delegației de control nr. DL-ISM-2025- 02109 din 21.07.2025, cu data începerii controlului la 21.07.2025.

Ca rezultat al efectuării controlului inopinat și în urma prezentării documentelor solicitate, s-a constatat că administrația S.R.L. „ITAL-GUSTO GRUP” a admis încălcări în ceea ce privește respectarea legislației muncii în domeniul raporturilor de muncă care au fost reflectate în Procesul-verbal de control nr. PV-ISM-2025-01980 din 22.07.2025 cu prescripția de a remedia încălcările constatate, cu informarea în scris a Inspecției teritoriale de muncă Chișinău în termenul stabilit, inclusiv:

Angajatorul nu a încheiat c contract individual de muncă în scris cu Vasile Țiltu pentru perioada de activitate sfârșitul lunii mai-începutul lunii iunie contrar prevederilor art. 7/1 și art. 56 din Codul Muncii.

La unitate nu se respectă termenele de efectuare a achitărilor în caz de încetare a contractului individual de muncă în raport cu Vasile Țiltu contrar prevederilor art. 143 din Codul Muncii.

Măsura de remediere stabilită: Remedierea abaterilor constatate în prezentul proces-verbal de control, referitor la încălcarea prevederilor actelor legislative în domeniul raporturilor de muncă (repunerea în drepturi salariale, calcularea și achitarea restatelor la încetarea raporturilor de muncă în raport cu Vasile Țiltu) cu informarea în scris a Inspecției teritoriale de muncă Chișinău pe adresa: mun. Chișinău, str. Miron Costin, 17/2, bir. 420.

În continuare, ca rezultat al verificării acțiunilor întreprinse de persoana supusă controlului S.R.L. „ITAL-GUSTO GRUP”, în vederea executării măsurilor de remediere, s-a constatat nerealizarea recomandărilor privind înlăturarea încălcărilor în termenul stabilit.

În acest sens, dat fiind faptul că administrația S.R.L. „ITAL-GUSTO GRUP” nu a onorat obligațiunile privind înlăturarea încălcărilor în termenul stabilit, Inspeția teritorială de muncă Chișinău a solicitat Administrației S.R.L. „ITAL-GUSTO GRUP”, să se prezinte la data de 26.09.2025, ora 09:30, la sediul Inspectoratului de Stat al Muncii: mun. Chișinău, str. Miron Costin, 17/2, bir. 420, pentru a fi întocmit Procesul-verbal cu privire la contravenție.

Potrivit Deciziei agentului constatator, cauza contravențională a fost remisă instanței de judecată ca fiind autoritatea competentă să o soluționeze în temeiul art. 409 alin. (3) Cod contravențional.

La 10 martie 2026, prin intermediul cancelariei judecătoreiei adminsitratorului S.R.L. „Ital-Gusto Grup”, Igor Lupoi, a înaintat o cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în vederea verificării constituționalității prevederilor art. 349 alin. (6) Cod contravențional, în raport cu art. 1 alin. (3), art. 20, art. 23, art. 26, art. 46 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

În motivarea cererii autorul acesteia a indicat că, în fapt, pe rolul Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani, se află spre examinare cauza contravențională nr. 4-25138272-12-4-29092025, intentată în privința contravenientului S.R.L. „ITAL-GUSTO GRUP”, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. PV-ISM-2025-011 din 26 septembrie 2025, întocmit de inspectorul de muncă Cristian Stoduşnii din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii, prin care societății i se impută săvârșirea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (6) din Codul contravențional al Republicii Moldova.

Potrivit actului de constatare, autoritatea de control a apreciat că societatea nu ar fi executat, în termenul stabilit, prescripțiile dispuse anterior prin procesul-verbal de control nr. PV-ISM-2025-01980 din 22 iulie 2025, calificând această situație drept „refuz de a îndeplini prescripțiile dispuse în cadrul controlului de stat al activității de întreprinzător”, faptă sancționată de art. 349 alin. (6) Cod contravențional.

În cadrul examinării cauzei contravenționale, instanța de judecată urmează să aplice în mod nemijlocit dispozițiile art. 349 alin. (6) Cod contravențional, care stabilesc elementele constitutive ale contravenției imputate și regimul sancționator aplicabil persoanei juridice.

11

În opinia subsemnatului, prevederile art. 349 alin. (6) Cod contravențional sunt contrare dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 20, art. 23, art. 26, art. 46 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova, întrucât norma este formulată într-o manieră ambiguă și imprecisă, lipsită de claritate și previzibilitate, ceea ce permite interpretări divergente și aplicări arbitrare în practica autorităților de control.

Textul legal contestat utilizează sintagme precum „refuzul persoanei supuse controlului”, „prescripțiile sau măsurile restrictive dispuse repetat” și „necontestate”, fără a defini în mod clar conținutul juridic al acestor noțiuni și fără a delimita elementele constitutive ale contravenției. Norma nu distinge între refuzul explicit și simpla neexecutare în termen a unei prescripții și nu stabilește criterii obiective pentru determinarea caracterului „repetat” al prescripțiilor sau măsurilor restrictive.

În aceste condiții, persoana supusă controlului nu poate anticipa în mod rezonabil momentul în care conduita sa devine contravențională, iar autoritățile de control dobândesc o marjă excesivă de apreciere în calificarea faptelor, ceea ce contravine principiilor statului de drept și securității juridice consacrate de art. 1 alin. (3) și art. 23 din Constituție.

Totodată, aplicarea unei sancțiuni contravenționale în baza unei norme imprecise constituie o ingerință nejustificată în patrimoniul persoanei juridice, protejat de art. 46 din Constituție, și afectează dreptul la apărare și accesul liber la justiție garantate de art. 20 și art. 26 din Constituție, întrucât persoana sancționată nu poate cunoaște cu exactitate obiectul acuzației și nu își poate organiza în mod efectiv apărarea.

Potrivit art. 7 din Codul de procedură penală, aplicabil în mod corespunzător procesului contravențional, în cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea unei norme legale care urmează a fi aplicată la soluționarea unei cauze pendinte, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acesteia.

În același sens, art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova consacră competența Curții Constituționale de a exercita controlul constituționalității legilor și de a soluționa excepțiile de neconstituționalitate ridicate în cadrul proceselor pendinte, competență reiterată de art. 4 alin. (1) lit. a) și g) din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și de art. 4 alin. (1) lit. a) și g) din Codul jurisdicției constituționale.

Prin Hotărârea Curții Constituționale din 9 februarie 2016 s-a statuat că, în cazul existenței unor dubii de constituționalitate cu privire la norme legale ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze pendinte, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională, fără a examina fondul criticilor de neconstituționalitate, limitându-se la verificarea faptului că obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute de art. 135 alin. (1) din Constituție, că excepția este ridicată de una dintre părți, că norma contestată este aplicabilă cauzei și că nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având același obiect.

În speța de față, toate condițiile legale pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate sunt întrunite: excepția este ridicată de contravenient prin reprezentantul său, dispozițiile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei

17

contravenționale pendinte, iar la acest moment nu există o hotărâre a Curții Constituționale care să fi examinat constituționalitatea prevederilor art. 349 alin. (6) Cod contravențional sub aspectele invocate.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu art. 7 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) lit. a) și g) din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și art. 4 alin. (1) lit. a) și g) din Codul jurisdicției constituționale, a solicitat, admiterea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate referitoare la art. 349 alin. (6) din Codul contravențional al Republicii Moldova. Emiterea unei încheieri prin care să fie sesizată Curtea Constituțională a Republicii Moldova în vederea verificării constituționalității prevederilor art. 349 alin. (6) Cod contravențional, în raport cu art. 1 alin. (3), art. 20, art. 23, art. 26, art. 46 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova. Suspendarea examinării cauzei contravenționale până la pronunțarea Curții Constituționale a Republicii Moldova asupra excepției de neconstituționalitate și transmiterea către Curtea Constituțională a prezentei cereri, a sesizării formulate și a materialelor relevante din dosar.

În ședința de judecată avocatul făptuitorului S.R.L. „Ital-Gusto Grup”, Dinu Dogotari a susținut cererea clientului său așa cum a fost formulată. Totodată a explicat instanței că a studiat practica Curții Constituționale al RM și a constatat că Înalta Curte anterior nu s-a expus pe temeiurile și motivele indicate în sesizare. A solicitat admiterea cererii clientului său cu privire la sesizarea Curții Constituționale al RM în vederea constatării încălcării drepturilor constituționale a S.R.L. „Ital-Gusto Grup”.

La ședința de judecată agentul constatator din cadrul Inspecției Teritoriale de Muncă Chișinău a Inspectoratului de Stat al Muncii, Cristian Stoduşni, fiind citat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, prin citație cu aviz de recepție (f.d. 68) nu s-a prezentat și nu a comunicat motivele neprezentării. Astfel instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa sa, în temeiul art. 382 Cod contravențional.

La ședința de judecată, adminsitratorul S.R.L. „Ital-Gusto Grup”, Igor Lupoi, fiind citat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat și nu a comunicat motivele neprezentării. Astfel, instanța de judecată în temeiul art. 382 Cod contravențional, a dispus examinarea cauei în lipsa acestuia, or neprezentarea în ședință a făptuitorului citat legal, fără motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale, interesele acestuia fiind reprezentate de avocat.

Audiind opinia avocatului, studiind sesizarea depusă, verificînd materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată conchide că, cererea adminsitratorului S.R.L. „Ital-Gusto Grup”, Igor Lupoi cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, este întemeiată urmînd a fi admisă, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 2 din Codul contravențional, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvîrșirii de noi contravenții.

Potrivit art. 374 alin. (3) din Codul contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al

19

prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

În conformitate cu art. 7 alin. (1) din Codul de procedură penală, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

Alineatul (3) al aceluiași articol prevede că, în cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora.

Potrivit alineatului (3¹) al articolului menționat, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Potrivit alineatului (3²) al articolului menționat, ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune în termen de 5 zile prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează continuarea examinării în fond a cauzei. Însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă, cu excepția examinării demersurilor privind măsurile procesuale de constrângere. Instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională în termen de 5 zile de la data emiterii încheierii.

Prin urmare, referitor la condițiile de admisibilitate ale sesizării, instanța de judecată remarcă următoarele:

- Excepția este ridicată de către administratorul S.R.L. „Ital-Gusto Grup”, Igor Lupoi, în cadrul examinării cauzei contravenționale de învinuirea a lui S.R.L. „Ital-Gusto Grup” în comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (6) Cod contravențional al RM;

- Norma invocată de administratorul S.R.L. „Ital-Gusto Grup”, Igor Lupoi, și anume verificarea constituționalității prevederilor art. 349 alin. (6) Cod contravențional, în raport cu art. 1 alin. (3), art. 20, art. 23, art. 26, art. 46 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova;

- Prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

- Nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate, or din analiza jurisprudenței Curții Constituționale, instanța de judecată nu a depistat o hotărâre anterioară a Curții în privința problemei expuse mai sus.

Drept urmare a celor expuse supra, instanța de judecată conchide că, în prezenta sesizare, sunt întrunite prevederile alin. (3¹) ale art. 7 Cod de procedură penală.

Pentru aceste motive și în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale al RM din 09 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate), art. art. 7 alin. (3¹) (3²), 342 Cod procedură penală al RM, instanța de judecată

DISPUNE:

A admite cererea administrativului S.R.L. „Ital-Gusto Grup”, Igor Lupoi privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 349 alin. (6) Cod contravențional, în raport cu art. 1 alin. (3), art. 20, art. 23, art. 26, art. 46 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

Se remite Curții Constituționale al RM prezenta încheiere, cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate și sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a prevederii art. 349 alin. (6) Cod contravențional, în raport cu art. 1 alin. (3), art. 20, art. 23, art. 26, art. 46 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova, pentru examinare conform competenței.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecător

Lilia Lupașco